

C/ Nou del teatre, 16
17004 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.girona.cat
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

Juniper

Nova Zelanda, 2021

Direcció: Matthew Saville

Guió: Matthew Saville

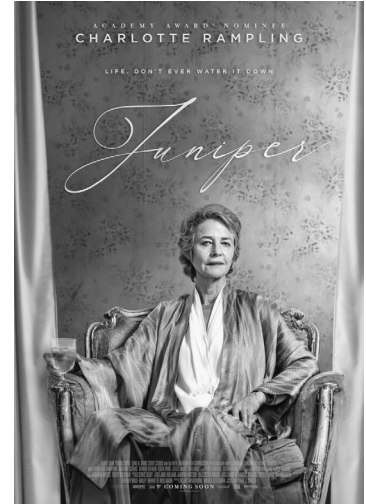
Intèrprets: Charlotte Rampling,
Marton Csokas, George Ferrier,
Edith Poor, Carlos Muller

Durada: 94 min

Gènere: drama

Idioma: anglès

Data d'estrena: 03/11/2023

Absències

Juniper està catalogada com un drama (i ho és), però té tocs o dosis de comèdia. Fins i tot té punts de "gamberra" i provocativa. És una història que aparentment no és complicada i bastant comuna. Toca un tema sempre actual i complicat: Les relacions familiars.

Veurem a Juniper una relació familiar-triangular entre un pare, fill i àvia (mare del pare) que cap es porta bé entre ells. Hi ha una mala relació: L'àvia està impedida i no es pot moure, té una jove infermera que de tant en tant la maltracta verbalment, com ho fa en tots els que estan en el seu entorn. El Pare (fill de l'àvia) està traumatitzat perquè la seva mare no li ha volgut dir mai qui era el seu pare, i el fill, net de l'àvia, està internat en una escola des que es va morir la seva mare, aquest fet comporta que s'allunyi del pare i tingui un comportament de vegades agressiu a casa seva i a l'escola. A mesura que s'avança en la pel·lícula es van perfilant les actituds i les relacions entre ells, algunes distàncies s'escurcen durant el transcurs de la narració.

El director Matthew Seville, nascut a Austràlia l'any 1966, ha fet treballs per a la televisió i alguns films (Noise, 2007; Felony 2013) fa el que pot en aquesta història de relacions familiars i absències, que està acompanyada per una bona banda musical i uns paisatges molt agradables de veure. Els actors estan correctes amb els personatges que interpreten, però sí val la pena veure aquesta pel·lícula és per ella, la Charlotte Rampling. Com domina l'escena, quina presència i credibilitat en el seu personatge crepuscular, que ja ve de tornada de moltes coses i veu que la vida se

li escapa. Tant la Charlotte Rampling com el seu personatge d'àvia, tenen la bellesa dels anys, la mirada i el somriure que et sedueix a tu com espectador i els diferents personatges del film.

De fet, podríem dir que Juniper, és un homenatge a la Charlotte Rampling, com a persona i com a actriu. Aquest fet queda reflectit al final de la pel·lícula, quan el net troba unes fotografies de l'àvia, velles i arrugades de quan era jove.

Guillem Terribes
Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona